

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2019-309

15.4.2019

Tryg Forsikring NUF

Ansvar

Profesjonsansvar for regnskapsfører – uaktsom regnskapsføring?

K. leverte regnskapstjenester til klagers virksomhet, som er en kombinert familie-/dyrepark/leirskole. I forbindelse med en lovendring 25.6.10, ble det åpnet for å kreve fradrag for merverdiavgift (inngående mva.) for anskaffelser/utgifter som var å anse som felles bruk både for den avgiftspliktige virksomheten og virksomheten som faller utenfor merverdiavgiftens område. K. sendte 19.12.11 en e-post til klager der det ble gitt uttrykk for at utgifter knyttet til dyr/dyrehold, i det vesentlige var utenfor avgiftsområdet, slik at inngående mva. i tilknytning til disse utleggene ikke kunne fradragsføres. Verken revisor eller eksternt engasjert advokat reagerte på dette. Etter revisorbytte i 2015 ble det avdekket at alle kostnader relatert til dyr/dyrehold, var bokført uten fradrag for inngående mva. Klager søkte om refusjon av for lite fradragsført mva., men fikk kun ettergitt dette for terminene fra 5. termin 2013. Klager har krevd sitt tap dekket under K. sin virksomhetsansvarsforsikring i selskapet. Selskapet har avvist kravet på flere grunnlag. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 894 327 tillagt forsinkelsesrente

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under ansvarsforsikringen til sikrede regnskapsfører.

Sikredes forsikring har følgende vilkår:

3. Hva forsikringen omfatter

3.1. Selskapet svarer for rettslig erstatningsansvar for formuesskade som sikrede pådrar seg overfor oppdragsgiver eller tredjemann når erstatningskravet er fremsatt mot sikrede i forsikringstiden og voldt under utøvelse av sin virksomhet.

Dersom kravet grunner seg på unnlattelse, regnes unnlattelsen i tilsvarende som foretatt den dag handlingen senest måtte vært foretatt om tapet skulle vært unngått.

Sikrede hadde avtale med klager om regnskapsføring for klagers virksomhet. Oppdraget hadde pågått i lang tid.

Klagers virksomhet består dels av en dyr- og villmarkspark, dels av leirskolevirksomhet, dels av familieleir og rideleir.

Ved en lovendring med virkning fra 1.7.10 ble omsetning av tjenester i form av adgang til fornøylesparker og opplevelsessentre avgiftspliktige. Dette fikk virkning for den del av klagers virksomhet som gjaldt dyr- og villmarksparken, som ble avgiftspliktig med redusert avgiftssats i samsvar med merverdiavgiftsloven § 5-10. Den øvrige del av virksomheten (leirskolevirksomhet m.v.) er ikke avgiftspliktig. I underkant av 70 % av virksomheten lå i 2016 innenfor merverdiavgiftens områder.

Som følge av lovendringen i 2010 kunne klagers inngående merverdiavgift knyttet til utgifter til dyreholdet (innkjøp av dyr, for, veterinærutg., kostnader til innhegning/stall m.v.) vært fradragsført i det inngående mva.-regnskapet. Dette ble imidlertid ikke gjort. Sikrede sendte 19.12.11 en e-post til klager der det ble gitt uttrykk for at utgifter knyttet til dyrene/dyrehold i det vesentlige var utenfor avgiftsområdet. Det er opplyst at verken revisor eller en ekstern advokat som sikrede hadde engasjert, reagerte på dette.

Etter at klager skiftet revisor til R. i 2015, ble det avdekket at alle kostnader i regnskapet relatert til dyr/dyrehold, var bokført uten fradrag for inngående mva.

Det er opplyst at årsaken til at sikrede ikke fradragsførte inngående mva. var at han mente kostnader vedrørende dyrene kun gjaldt leirskolen (ikke avgiftspliktig virksomhet).

Klager fremmet 28.10.16 en anmodning til Skatt Sør om korrigering av for lite fradragsført inngående mva. for terminene 5. termin 2013–4. termin 2016. Den 31.10.16 ble en tilsvarende anmodning sendt Skatt Sør for terminene fra 4. termin 2010 til og med 4. termin 2013.

Skatteetaten godkjente korreksjonsoppgavene for 5. termin 2013 til 4. termin 2016, mens endringer for terminene i 2010–2013 ble avslått 10.11.16.

Vedtaket ble påklaget (side 46-47), men Skatteetaten oppretthold avslaget i brev av 11.1.17 under henvisning til at kravet for terminene 2010–2013 var foreldet.

Klager reklamerte skriftlig ovenfor sikrede 10.2.17. I reklamasjonen fremholdt klager blant annet:

Daglig leder har gjennom alle år etterspurt om hvorvidt det er tvil om riktig mva-føring, dette også for å skape bevisstgjøring rundt temaet. Spørsmålet har i hovedsak blitt stilt i tilknytning til årsoppgjøret. Det har gjentatte ganger blitt bekreftet at mva blir korrekt håndtert av regnskapsfører.

Da tidligere revisor avsluttet sitt engasjement i 2015 og en ny ble engasjert, kom temaet på nytt opp. Ny revisor var av den oppfatning at mva IKKE var korrekt håndtert og gjorde L. AS oppmerksom på dette.

Klager anførte i reklamasjonen at de hadde lidt et tap i form av tapt fradragsrett for totalt kr 894.327 fordi skatteetaten ikke aksepterte en refusjon for de første tre årene hvor mva. ikke var korrekt håndtert.

Kravet ble senere meldt til selskapet, som avviste ansvar. Klager og selskapet har i etterfølgende korrespondanse søkt å finne en minnelig ordning, uten å lykkes.

Klager krever erstatning for tapet på kr 894.327 som følge av manglende fradragsføring av inngående mva. for perioden 2010–2013. Grunnen til tapet er en faglig svikt fra sikredes side som omfattes av profesjonsansvaret.

Klager anfører at det er reklamert i tide, og at kravet ikke er foreldet idet frist etter foreldelseslovens § 10 tidligst startet å løpe i september/oktober 2016 når feilen ble oppdaget. Tapet anføres først å ha fremstått som endelig i januar 2017.

Klager anfører at saken egner seg for nemndsbehandling. Sakens faktum er godt klarlagt i partenes redegjørelser, og det helt sentrale spørsmålet vedrørende det arbeidet som er utført av sikrede i forbindelse med regnskapsføringen, er ubestridt av begge parter.

Klager avviser at han har vedtatt eller er gjort kjent med at oppdragsavtalen fra 2014 sier at klager har ansvaret for riktig mva.-behandling av bokført omsetning.

Selskapet avviser ansvar og anfører at kravet er prekludert som følge av for sen reklamasjon og dessuten foreldet. Ansvar i denne saken springer ut av kontrakt, hvor foreldelsesfristen på tre år løper fra den påståtte mangelfulle overlevering, jf. fl. § 3, jf. § 2. Beslutningen om hvordan mva. skulle føres, ble truffet i tilknytning til at regnskapsfører sendte forslag om mva.-håndteringen i e-

post til klager 19.12.11. Dette er utgangspunktet for foreldelsesfristen i saken, hvoretter treårsfristen utløp 19.12.14. Tilleggsfristen i fl. § 10 får ikke selvstendig betydning.

Selskapet anfører subsidiært at det ikke er sannsynliggjort ansvarsgrunnlag for regnskapsføreren. Selskapet viser bl.a. til oppdragsavtalen mellom regnskapsfører og sikrede fra 2014 der det fremkommer at:

Kunden har også selv ansvaret for riktig mva. behandling av bokført omsetning. Det forutsettes at Kunden skaffer seg nødvendig kunnskap om alle typer omsetning de har, og at all omsetning styres til riktig konto og med riktig avgiftskode i regnskapet. I og med elektronisk overføring av omsetning m.v. faller denne kontrollen, og dette ansvaret, på Kunden.

Selskapet bestrider også kravets størrelse og anfører at sikrede ikke har iver tatt sin tapsbegrensningsplikt.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig under sikredes ansvarsforsikring.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål", jf. også FinKN-2017-408 og FinKN-2018-077.

Både spørsmålet om kravet er foreldet og om det foreligger ansvarsgrunnlag bør belyses med muntlige forklaringer i en hovedforhandling, jf. for så vidt FinKN-2017-117, FinKN-2011-117 og FSN-6920, hvor nemnda i samtlige saker konkluderte med at sakene måtte avvises av bevismessige hensyn.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Roy Johansen (selskapsrepresentant), Andreas Pihlstrøm (næringsrepresentant) og Fredrik Mohn Lian (næringsrepresentant).